SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. X JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, OCTOBER 24, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 24-го ЖОВТНЯ 1989 Ч. 201. РІК XCVI.

А у Львові все ще в готелі є тільки російські написи...

Один з читачів і співробітників „Свободи", що саме повернувся з відвідин України, переслав до редакції фотокопію написів, які вживають гості у готелі, щоб поінформувати обслугу чого бажають. Ці написи, які завішується назовні кімнати далі однак написані російською та західніми мовами — англійською, німецькою та французькою — але не українською. При тому назва готелю також подана російською мовою — „Днестр", а не „Дністер". Ось так, не зважаючи на перебудову і намагання привернути українську мову, український готель у Львові стоїть ще далі під впливом „старшого брата".

В Ню Йорку буде виставка праць мистців з України

Ню Йорк. — Ліґа студентів мистецтва та Американська спілка образотворчих мистецтв відкривають виставку праць виконаних різними способами групою мистців совєтської України. Виставка проходить у власній ґалерії Ліґи, 215 захід, 57-ма вулиця, від 22-го жовтня до 11-го листопада ц.р.

Мистці, праці яких виставлятимуться, це: Ігор Подальчак, Михайло Москаль Олег Тістоль, Константин Реунов, Анатоль Степаненко та Ігор Барабах. Ні один з них не є членом офіційної Спілки Художників України, а для таких навіть в сьогоднішні дні є важко виставляти свої твори в СССР. Всі вони є по професії мистцями, а більшість з них це випускники Львівського державного інституту прикладного та декоративного мистецтва.

Їхні праці є дуже відмінними та дуже цікавими. Вони зображують молодих мистців, що пробують справлятися з обмеженістю суспільства. Американська спілка образотворчих мистецтв і Ліґа студентів мистецтва є раді, що можуть вшанувати цих мистців, влаштовуючи їхню першу виставку поза межами совєтської України.

Години відвідувань ґалерії є від понеділка до п'ятниці год. 10-та ранку до 8-ої вечора, а в суботи від 10-ої ранку до 4-ої по полудні. За дальшими інформаціями можна телефонувати на число ґалерії: (212) 247-4510.

І. Карабиць, і О. і О. Слободяники виступлять у дальших концертах серії „Музика в Інституті"

І. Карабиць.

Ню Йорк. — Після дуже успішного концерту-бенефісу із серії „Музика в Інституті", що відбувся американськими силами в неділю, 15-го жовтня, в Українському Інституті Америки, на дальшу чергу приходять три вечори: 27-го, 28-го і 29-го жовтня, в яких участь беруть наші музичні зірки з України.

Користуючись тим, що до ЗСА приїхав відомий композитор Іван Карабиць, щоб бути на світовій прем'єрі свого концерту для оркестри ч. 3, який виконає симфонічна оркестра Лас Веґас під орудою Вірка Балея в дні 22-го жовтня ц.р., організатори серії „Музика в Інституті" запросили його до Ню Йорку. В п'ятницю, 27-го жовтня, о год. 8-ій вечора композитор буде говорити в УІА, 2 Схід 79-та вул., про свою працю і про своє життя і гратиме свої композиції, записані на магнітофонній стрічці. Також можна буде почути його популярні сучасні пісні.

І. Карабиць, народжений в 1945 році, закінчив Київську консерваторію ім. П. І. Чайковського у клясі композиції, маючи учителями таких відомих українських композиторів, як Лятошинський та Скорик. Тепер він є професором тієї ж консерваторії як також членом правління Спілки Композиторів України. У своїх музичних творах він часто нав'язує до української тематики, як ось наприклад у концерті для хору, солістів і оркестри створеному до поезій Сковороди п. н. „Сад Божественних пісень", у ораторії п.н. „Київські фрески", симфонії „П'ять пісень про Україну" та інші.

Олександер Слободяник — це світової слави український піяніст і сьогодні є одним із найбільше улюблених серед української публіки. Контракт, який він підписав з УІА, уможливлює йому тепер перебування на терені ЗСА. Перший його концерт після повороту з дуже успішного турне в Німеччині та Арґентині, буде у Лас Веґас, де він виступить 22-го ц.м., виконуючи фортепіяновий концерт П. Чайковського ч. 1 з оркестрою під диригентурою В.Балея. На цьому концерті буде саме також прем'єра концерту для оркестри І. Карабця. О. Слободяник захопив українську публіку своїми концертами в Чикаго, Вашінґтоні та Гантері і тому можна сподіватися, що квитки на концерти в суботу, 2-го жовтня о год. 7-ій вечора і в неділю 29-го жовтня о год. 3-ій по полудні в УІА будуть скоро випродані, тим більше, що обмежена тепер кількість місць. У концертах візьме участь також син О. Слободяника, Олександер Слободяник мол., якому тепер 15 років.

Квитки на вечір із композитором І. Карабцем коштують 15 дол., а для студентів і сеньйорів 5 дол. На концерти О. і О. Слободяників квитки є по 25 дол., а для студентів і сеньйорів по 10 дол. Їх можна замовляти телефонічно в УІА, або особисто від понеділка до п'ятниці між 3-ою і 6-ою по полудні в УІА. Замовляти можна також листовно, виставляючи чека на UIA — MATI і висилаючи його на адресу: 2 E. 79 St. New York, N.Y. 10021.

КОНВЕНЦІЯ УАКРАДИ

Філядельфія. — Тут від п'ятниці вечора, 20-го жовтня до неділі, 22-го жовтня ц.р., відбулася друга Конвенція Української Американської Координаційної Ради, яка перебрала на голову д-ра Івана О.Флиса.

У Конвенції, що проходила в приміщеннях готелю Адам'с Марк, взяло участь 131 делеґатів із 136 голосами.

Конвенцію вітали голова СКВУ мгр Юрій Шимко, виконуючий обов'язки Президента УНРеспубліки в екзилі Микола Плавюк, Микола Руденко, Володимир Яворівський та інші визначні особистості.

Точні інформації про перебіг Конвенції появляться в наступних числах „Свободи".

„Німці над Ізаром" мають дуже мало знання про українців"

Джерзі СиТі, Н.Дж. (О. К.). — Під таким підзаголовком появилася у щоденнику „Франкфуртер Альґемайне Цайтунґ" стаття пера Ернста О. Мецке в два дні після того, як цей щоденник в довшій інформації подав перебіг святочного підписання дружби поміж Мюнхеном і Києвом. („Свобода" ч.198 з 19-го жовтня ц.р.).

Німецький журналіст стверджує, що із зміненими обставинами в СССР дружба поміж поодинокими містами Західньої Німеччини і містами в СССР стає щораз більше складною. Це сталося, наприклад, із містом Людвіґсгафен, яке заключило дружбу із містом Сумґаїт в Азербайджані, де недавно прийшло до гострих і кровавих непорозумінь.

Але Е.О.Мецке ставить у статті питання чи здавали собі справу з національних перемін в Україні „батьки" Мюнхену і як могли вони їх зіґнорувати в тижні поміж 1-им і 8-им жовтня та ще й зробити декілька нетактів, які граничили з компромітацією. Мюнхенські урядові чинники з нагоди цих святкувань видали дуже гарну програмку на 24-ох сторінках п. н. „Київські дні у Мюнхені", — пише далі німецький журналіст, але крім цього вони не завдали собі труду дещо вивчити про Україну. Що існує велика українська вражливість коли вживають російську мову, а не українську, здається нікому з мюнхенських організаторів не прийшло навіть на думку, — пише Е.О.Мецке, — і тому було дуже соромно, коли в часі відкриття виставки можна було чути із публіки виклики „По українськи!" „По українськи!" Можна було врятувати ситуацію, коли б із сторони заанґажованих у виставці мюнхенців присутні почули слова виправдання, що в Західній Німеччині треба бути вдоволеним як дехто знає принаймні російську мову. Але, на жаль виступив лише один із мюнхенських інтелектуалів і сказав, що „російська мова є єдиною спільною мовою і це мова великого культурного народу". Може воно і правда — завважує німецький журналіст — але „важко уявити собі в тому моменті більше непідходяче вияснення".

Так само на думку німецького журналіста скомпромітувався мейор міста Кронавіттер, який у своїй офіційній промові нав'язував до традиційних добрих стосунків Мюнхену до давньої Росії і сьогоднішнього СССР та вкінці назвав Київ „Матір'ю усіх російських міст". Зате представник Києва Зґурський куди краще „вивчив лекцію", коли у своєму слові підкреслив велике зацікавлення, яке мав Ґете у створенні університету в Харкові. Напевно, — пише Е.О.Мецке, — на вулицях Мюнхену лежать докази зв'язків цього німецького міста із справжнім українством, коли б хтось завдав собі труду їх пошукати.

Офіційні кола Мюнхену, а особливо культурні, повинні були також звернути більшу увагу на виставку державного українського театру ім. Франка, режисер якого вибрав п'єсу українського письменника В. Винниченка п.н. „Українські оповідання". Винниченко, крім письменницької діяльности, був, як вказувала програма, також в роках 1917-19 головою Директорії в автономній, а опісля незалежній Українській Народній Республіці. Виведення цих оповідань було для глядача прямо потрясаючим, коли можна було бачити як український нарід був змушений до знівечення своїх вартостей, як він з нормального життя і його радости переходив постійно в страх і збірну психозу.

Далі німецький кореспондент стверджує, що гості з Києва були готові до різних культурних контактів та говорили одверто, мимо того, що були з ними „анге-

(Закінчення на стор. 3)

ДОПОВІДІ В. ЖИЛИ

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук в неділю, 22-го жовтня ц.р., в приміщенні УВАН, 206 Захід 100-та вул., влаштовує доповідь керівника ресорту культури і науки Уряду УНР, проф. Володимира Жили на тему: „Гетьман Іван Мазепа під турецькою опікою: історія й оцінка (до 350-річчя з дня народження й 280-річчя з дня смерти)". Початок доповіді о 2-ій год. по полудні. Наступну доповідь проф. В. Жили на тему „Древньо-християнський світ у творчості Лесі Українки" влаштовує Наукове Товариство ім. Шевченка. Доповідь відбудеться в суботу, 28-го жовтня ц.р., о год. 5-ій вечора в домі НТШ, 63 Четверта аве. між 9-ою і 10-ою вулицями.

„ПРАВДУ" ПЕРЕДАНО В ІНШІ РУКИ

Москва. — Головного редактора „Правди", нудного органу головної течії совєтського комунізму звільнено з праці у четвер, 19-го жовтня ц.р., а на його місце призначено близького співробітника Міхаїла Ґорбачова. Таке потягнення зроблено для того, щоби газета „Правда" заговорила ясно голосом М. Ґорбачова, — уважають аналітики.

Колишній головний редактор „Правди", 66-літній Віктро Г. Афанасьєв, був призначений на цю посаду в 1976 році ще за часів Л. Брежнєва та його уважали правовірним комуністом, який зовсім не має зрозуміння для всіх цих турбуючих змін, які почав запроваджувати М. Ґорбачов. Його відкрито зневажали редактори більш відважних публікацій, а він в свою чергу часто-густо атакував своїх колеґ, які переступали межі партійної лінії. Ніхто однак не знає причини його звільнення, але припускають, що до цього у великій мірі причинився факт великого упадку читачів „Правди", які почали читати інші куди цікавіші газети.

Новоіменований відповідальний редактор „Правди" — це 60-літній Іван Т. Фролов, який впродовж останніх двох років був близьким співробітником М. Ґорбачова та має за собою редакторську практику, бо працював у редакції партійного журналу „Комуніст". Цьому ж І.Фролову приписують також й те, що саме він зробив місце в журналі „Комуніст" багатьом нешабльонним журналістам, з яких декотрих сьогодні вважають теоретиками цих нових змін, що в цей час проходять в СССР.

Посада головного редактора „Правди" в СССР уважається найважливішою у совєтському журналістичному світі, бо осягнувши її В. Афанасьєв став також головою Спілки журналістів СССР, членом ЦК КПСС та депутатом до совєтського парляменту. Одначе останніми роками його газета не могла рішитись яку лінію зайняти та коливалася поміж підтримкою ґорбачовської перебудови і її опозицією та цим давала найкращий образ, що діється внутрі Політбюра. Останнім важким ударом для „Правди" була афера Боріса Єльціна передрукована із італійської газети „Ля Републіка", де його представлено, як пияка та марнотратника. „Правда" була змушена вибачитись після того, як італійці призналися, що не мають жодних підтверджень цієї історії.

Одначе всі з нетерпеливістю чекали на зміни у „Правді", зокрема в останніх місяцях, коли Комуністична партія почала відкрито признаватися, що втратила довір'я громадськости.

Новоіменований головний редактор „Правди" був не тільки останніми часами близьким співробітником М. Ґорбачова, він був також його товаришем під час навчання в Московському університеті та однокурсником філософічного департаменту майбутньої дружини М. Ґорбачова Раїси.

ОСІННЯ ЗАБАВА

Джерзі СиТі, Н.Дж. — Тут в суботу, 4-го листопада ц.р., в Українському Народному Домі, 90-92 Фліт вул., відбудеться традиційна осіння забава, яку влаштовує 71-ий Відділ СУА. На забаві гратиме оркестра „Журавлі". Початок о 9-ій год. вечора. Вступ — 10 дол. від особи.

У СВІТІ

НАГОРОДУ НОБЕЛЯ З ДІЛЯНКИ літератури призначено еспанському письменникові Камільо Хозе Селі, якого визнають, як того хто зламав літературні табу в роках після громадянської війни в Еспанії. Проголошуючи вибір 73-літнього К. Селя речник Шведської Академії Наук сказав, що К.Х. Селя вирізнено „за багату, інтенсивну прозу, яка зі стриманим жалінням формує цікаву візію людської вразливости". Деякі наукові кола квестіюнують вибір К. Селі, бо уважають, що є кращі еспаномовні кандидати, але Хуліо Ортеґа, професор еспанських студій в Бравн університеті, сказав, що „К. Селя заімпонував Шведській академії наук тим, що став символом змін у модерній Еспанії".

КРАЇНИ ВАРШАВСЬКОГО ПАКТУ представили на конференції у Відні свій плян для переведення перевірки, пов'язаної зі зменшенням стандартних збройних сил в Европі. В ньому говориться про постійних інспекторів на ключевих переїздних пунктах в Европі. Американські офіційні чинники заявили, що є вдоволені тим, що Москва зі своєї сторони виявила охоту прийняти засадничі пропозиції Заходу та на них базувала свій плян. Одначе несподіванкою для деяких мериканських урядовців було те, що в запропонованому пляні говориться про цілковиту заборону конструкції нових американських і совєтських військових баз в Европі.

У МАДРИДІ, ЕСПАНІЯ, впродовж трьох днів засідали чільні урядовці Арґентини та Британії і на закінчення оголосили спільну заяву, в котрій говориться про рішення відновити консульські зв'язки та прямі повітряні та морські сполучення, тим самим промощуючи дорогу до нормалізації стосунків. Спілкування між Англією та Арґентиною були зірвані в 1982 році у наслідок конфлікту за Фалькляндські острови. В цій заяві сказано, що в майбутньому жодна сторона не буде вдаватися до збройної сили.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ мадярський парлямент офіційно злеґалізував опозиційні політичні партії, проголосувавши переважаючою більшістю, щоби після чотирьох декад закінчити правління однієї партії. Також особливою перемогою для прем'єр-міністра Мікльоша Немета було рішення і наказ парляменту, щоби партія, яка є при владі почала ліквідувати свої партійні осередки на місцях праці. Крім короткотривалого багатопартійного уряду в 1956 році, тільки одна політична партія була визнана леґальною в Мадярщині від 1948 року. Одначе мадярський парлямент голосами 323 до 4 і 15 стриманих проголосував злеґалізувати інші політичні партії.

НОВООБРАНИЙ ПРОВІДНИК Східньої Німеччини Еґон Кренц розпочав своє урядування візитою до одної з фабрик, щоби вислухати особисто нарікання робітників. Зразу після цього несподіванкою для всіх була його зустріч з найвищими церковними властями, яким приобіцяв „новий етап конструктивної співпраці". Ці зустрічі були кількома наворотами показувані на телевізійних екранах Східньої Німеччини, підкреслюючи інакшість його підходу до свого урядування, як його попередника, 77-літнього Еріха Гонекера. Він також відразу зарядив, щоби накреслити пропозицію нового закону про подорожування за кордони країни, метою якого є поширити права такого подорожування для громадян Східньої Німеччини.

СОВЄТСЬКІ ВІЙСЬКОВІ ХОЧУТЬ СТВОРИТИ ПРОФСПІЛКУ

Москва. — Як повідомляє московський кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Билл Келлер, в суботу, 21-го жовтня коло 250 осіб, переважно військові, зібралися для обговорення критичного становища, що склалося у збройних силах. Мова при цьому йшла не про надійність бойових сил чи правильности стратеґічного мислення командування. Учасники зборів говорили про жахливі умови військовослужбовців молодшого і середнього командування і про атмосферу загальної апатії, що створилася у збройних силах.

Багато з тих, які виступали, вимагали створення професійного об'єднання військових, умовно назвавши майбутню профспілку „Щит".

Б. Келлер зауважує, що ще рік тому подібні виступи старшин були б прирівняні до державної зради і порушення військової присяги, однак у нинішній атмосфері гласности все пройшло досить гладко.

На нараді були присутні, серед інших, чотири старшини — депутати Верховної Ради СССР. Почесним гостем був колишній генерал-лейтенант Матвій Шапошніков, якого післали на пенсію і виключили з партії після того, як в 1962 році він відмовився дати наказ стріляти в демонстрантів-робітників Новочеркаська.

Кілька виступаючих заявили, що начальник Головного політичного управління совєтської армії Алексєй Лізічев, заздалегідь попереджений про можливу ініціятиву молодших старшин, попередив: кожний військовослужбовець, який вступить в „Щит", буде негайно звільнений зі збройних сил.

Старшини-депутати назвали такий розвиток подій неправдоподібним. Підполковник Віктор Подзірук, депутат з міста Іваново, заявив, що все залежить від рішення конкретного командира військової частини. На його думку, навіть у генералітеті є прихильники перебудови. „Міністерство оборони, розуміється, неґативно поставиться до організації профспілки, — сказав Подзірук. — Командування, однак, навряд чи вживе надто суворих заходів".

Ініціятори створення організації „Щит" оминули у своїх виступах ряд актуальних справ. Нічого, наприклад, не було сказано про вимоги багатьох республік створити національно-територіяльні військові частини.

Підполковник Микола Петрушенко повідомив, що Міхаїл Ґорбачов зустрівся з представниками вищого командування Совєтської армії. На зустрічі були обговорені „актуальні справи" і прийнято ряд „позитивних рішень". М. Ґорбачов, зокрема, запропонував підвищити платню старшин на 15-20 відсотків.

Відбудеться виставка Клюбу Філателістів і Нумізнатиків у Філядельфії

Верхня частина коверта.

Філядельфія. — Тут відбудеться в четвер, 26-го жовтня ц.р., чергова виставка Клюбу Філателістів і Нумізматиків, яку підготовлено з приводу святкувань 40-річчя Пластової Станиці у Філядельфії.

З цієї нагоди КФН виготовив також окремий коверт за проєктом Юрія Данилова і в мистецькому оформленні Петра Штурми.

Виставка відбудеться в Українському Освітньо-Культурному Центрі.

В АМЕРИЦІ

ЕПІДЕМІЯ НАРКОМАНІЇ в столиці ЗСА, Вашінґтоні, досягає критичного стану. Шість місяців тому Адміністрація президента Джорджа Буша проголосила Вашінґтон містом, яке стане показником проблеми наркоманії в країні. На пресовій конференції Вілліям Дж. Беннет, директор державної комісії в справах наркоманії, сказав: „Від квітня до жовтня, на протязі бейзболового сезону, можна встановити світового чемпіона, але виграти війну з наркоманією у будь-якому місті країни за такий же період часу не можливо". Адміністрація президента Дж.Буша пообіцяла виділити додаткових 97 міл. дол. на боротьбу з наркоманією, при чому більша частина цих грошей плянована на будову нової в'язниці, що вміщатиме до 700 злочинців.

В ЧЕТВЕР, 19—ГО ЖОВТНЯ Ц.Р., Сенат різко відкинув проєкт додатку до Конституції, про охорону американського прапора. Дискусії на цю тему велися, починаючи від рішення Верховного Суду влітку цього року, яке, спираючись на конституційну свободу думки, дає громадянам право проявляти свою думку пошкодженням прапора. На пресовій конференції в п'ятницю, 13-го жовтня, президент Дж. Буш, вважаючи шанування державного прапора обов'язком кожного громадянина, проголосив, що буде відстоювати ідею додатку до Конституції щодо шанування прапора, як символу патріотизму. Тиждень раніше Палата Репрезентантів виробила гострішій законопроєкт щодо збереження прапора і тепер може ввійти в життя за дозволом президента, але без його підпису.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N.J 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)
Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda
Second Class Postage paid at Jersey City N.J

Психіятрія у Совєтському Союзі

До найтемніших сторінок большевицького правління на Сході Европи належить запряження психіятрії до воза партійно-державного терору, стосованого до всіх „ворогів народу". Совєтське судочинство ніколи не подало дефініції, хто підпадає під категорію „ворогів народу", але було відомо, що каптурові суди засуджували арештованих „за скрытую враждебность к советской власти". Навіть не вільно було думати, а не то говорити чи діяти проти режиму. Може колись вийде на яву, хто саме піддав диявольську ідею запроторювати до шпиталів для психічно хворих — людей на тілі й умі здорових, але явних чи „скритих" критиків режиму. Тайна політична поліція в СССР прийняла різні назви: ЧеКа (Чрезвычайная Комисия), НКВД (Народний Комісаріят Внутренних Дел), КҐБ (Комитет Ґосударственной Безопасности). Насправді це були тільки інші назви, суть і методи залишалися ті самі. З прізвищем Сталіна пов'язаний період найбільшого і масового терору. Це був психопат, який хворів манією переслідування і „чистки", що їх він переводив навіть у гурті своїх найбільших достойників (маршал Тухачевський) охопили сто мільйонів осіб.

Але й після Сталіна орудування психіятрією для політичних цілей було у вжитку, включно до ери Міхаїла Ґорбачова. В українській мемуаристиці маємо першорядний документальний опис, що таке „психушка" і хто падав її жертвою, та що в них діялося у знаменитих споминах генерала Петра Григоренка: „Спогади" (В-во „Українських Вістей", Дітройт, 1968, стор. 752).

9-го березня 1951 року на районній конференції Компартії у Москві виступив делеґат Військової Академії ім. Фрунзе, професор тієї Академії, генерал Петро Григоренко. Це була ера Нікіти Хрущова, який вже „розвінчав" Сталіна і найбільш актуальними були дебати над „культом особи". Григоренко виступив у дискусії на тему з критикою не тільки „культу особи", але системи, яка постійно порушує букву совєтської конституції. Його, Григоренка, позбавили катедри в Академії, деґрадували і п'ятикратно засилали до різних „психушок". Його раз-у-раз намовляли відкликати свої закиди, покаятися, а за це йому повернуть військову катедру, генеральський ступінь і така мартирологія протяглася до літа 1974 року, коли його несподівано звільнили з дозволом виїхати до ЗСА, як важко хворому. Звільнили головно завдяки членові академії наук Андреєві Сахарову, який написав листа президентові Ричардові Ніксонові напередодні його приїзду до Москви, назвавши в ньому двох політичних в'язнів совєтських психушок — Григоренка і Шихановича. Ревеляції Григоренка про практику „психушок" — не єдині. Писав про них і Солженіцин і на Заході зчинився шум. Справу розголосив Міжнародний Червоний Хрест, британська „Королівська асоціяція психіятрів", Міжнародна Амнестія з осідком у Лондоні й інші міжнародні установи. Про терор у „психушках" була мова й в міжнародній пресі, яка сприяла Гельсінкському договорові з його клявзулею про права людини в СССР. Коли стало ясно, що совєтську Асоціяцію психіятрів і Неврологів викинуть із Світової асоціяції психіятрів — то совєтська організація сама виступила з цієї організації у 1983 році. Але в добі Міхаїла Ґорбачова почали шукати злагоди із західнім світом і ті заходи охопили також ділянку психіятрії. В минулому році совєтський уряд дозволив окремій Комісії американських лікарів відвідати Совєтський Союз і кілька тамошніх шпиталів для психічно хворих. Комісія ствердила у своєму звіті „поправу" ситуації, але знайшла ще багато недоліків залишених від попередніх часів. У західній пресі раз-у-раз появлялися вістки, що КҐБ не вирікся стосування психіятрії супроти активістів правозахисного руху.

У вівторок, 17-го жовтня ц.р. відбувся в Атенах, Греція, конґрес Світової асоціяції психіятрів, на якому розглядали прохання совєтської організації психіятрів і неврологів, щоби привернути їй членство. Конґрес вчинив це 290 голосами проти 45 із застереженням: прийняти назад до членства Асоціяцію психіятрів Совєтського Союзу, записавши їй в добро, що вона сама призналася до зловживань психіятрією „для немедичних цілей". Але той поворот совєтських лікарів-психіятрів зумовлений тільки терміном на один рік. Вміжчасі мають перевірити в СССР, чи справді, як твердять автори нема вже більше тієї ганебної практики і ні один політв'язень не знаходиться у „психушках". Мають перевірити списки жертв цієї практики. Щойно недавно нагляд над шпиталями в СССР перенесли з міністерства внутрішніх справ (КҐБ) до міністерства охорони здоров'я. На конґресі в Атенах був російський лікар-психіятр Анатолій Корягін, який сам шість років карався у „психушці" за виявлення цієї ганебної історії. Це причинок до характеристики раю в СССР.

Михайло Кучер

КОМП'ЮТОР І БУДУЧЧИНА ЛЮДИНИ

Преса ЗСА стурбованим голосом заговорила про „комп'юторний вірус", небезпечну хворобу від уживання комп'ютора з небезпечною метою. Досі хворобу „комп'юторний вірус" невідомо як успішно лікувати, а існуючі протизаходи можуть стати більш небезпечним від самої хвороби.

На потсдамській конференції президент Труман повідомив Сталіна, що на Гірошіму скинено атомову бомбу. На обличчі „корифея всіх наук" не було помітно жадного здивовання. Про праці над винайденням атомової бомби в ЗСА, Англії та Канади, Сталін, можна сказати, знав усе. Більш десяти вчених з атомової ділянки, що провадили розшуки і технічну працю, були комуністами, або щонайменше „антифашистами". Вони про все що знали повідомляли совєтських резидентів (шпигунів) на Заході, які працювали без жадних перешкод з боку західніх контррозвідок. Тому було викрадене теоретичне знання. Потрібно ще матеріяли. У Москві були пляни і американські формули. Потрібен ще уран.

Це був блаженний час для совєтської шпигунської сітки і німецький історик Бугейт писав: „комуністичні агенти керували дослідами Конґресу і допомагали складати звіти. Вони давали поради членам американського Уряду, писали для них доповіді, репрезентували їх на міжнародних нарадах. Вони їздили по світі як представники американського народу, писали для них доповіді, брали участь у міжнародних конференціях там, де збирались державні політики, щоб створити демократичну будучність".

Справді, це був блаженний час, але не для Заходу. Совєтська розвідка жила і діяла за заповітом президента Рузвелта, який вірив у „доброго дядька Джо".

Совєтський уряд скерував у воєнне міністерство ЗСА прохання продати шістнадцять тонн урану „для потреб медицини". Американці обережно відмовили. Ніби самим мало. Тоді совєтський генерал Руденко звернувся до воєнного міністра ЗСА з подібним проханням на основі ленд-лізу. Міністер знову відмовив. Тоді Москва звернулась до приватників і знайшла потрібний уран. Американський Уряд дав дозвіл на вивезення. У Вашінґтоні перелякались можливости, що при новій відмові Москва подумає ніби уран потрібен ЗСА для якоїсь поганої мети.

Так за вибуху американської атомової бомби совєтські вчені мали всі потрібні формули, рисунки, пляни, описи апаратури і технології. З Монтреалю були отримані зразки урану 233 і 235. Все було в порядку, знали як роблять інші, але самі не знали як зробити.

Тоді, 16-го квітня 1946 року, згідно з „Правдою" у розділі „Хроніка" було надруковано розпорядження Президії Верховної Ради СССР про перехід Берії на якусь „центральну працю". Таємнича „центральна праця" виявилась працею над створенням своєї совєтської атомової бомби. Для того була потрібна нова піраміда трупів в'язнів. Без шпигунства — створення совєтської атомової бомби спізнилось би на якихось десять років.

А тепер перейдемо від доби президента Трумана до сьогоднішнього дня і небезпеки від комп'юторів, коли ними користуються невідповідні люди. У березні 1989 року в Західньому Берліні і Ґанновері було зроблено кілька ревізій у приватних помешканнях, у наслідок того викрито шпигунську сітку, в склад якої входило 8-10 чоловіків, які працювали на КҐБ. Всі вони молоді люди у віці 25-35 років. Вони здобували відомості для КҐБ самим модерним способом, при допомозі комп'юторів. Вони мали необхідне знання, яке допомогло їм знайти доступ (шифру або пароль) до кількох сіток Ай-Бі-Ем, які належали Пентаґонові, американському ВВС, французькій фірмі „Томпсон", яка продукує воєнну техніку. Ті шпигуни могли проникнути і в сітку банків, які мають відношення до воєнних таємниць і до НАТО.

КҐБ тих шпигунів оплачувало німецькими марками і наркотиками. Кожен „диск" коштував п'ять тисяч марок. Шпигуни передавали матеріяли у Східньому Берліні, куди спокійно їздили трамваєм. Досі невідомо скільки шкоди наробили комп'юторні шпигуни. Доступ до банків складний, шифри міняються часто, кілька разів на день. Молоді німці почали свою працю для КҐБ за гроші. Пізніше КҐБ вживав погрози і шантаж.

І досі все було ніби нормально і спокійно, КҐБ отримував потрібні відомості, аж поки справою не зацікавився американський астроном Кліффорд Столл, який працював з комп'ютором, що був власністю лябораторії „Лоуренс Берклі" в Берклі, Каліфорнія. Він перевіряв рахунки, себто платню за користання комп'юторами і таким чином вияви в 75 „безпризор

(Закінчення на стор. 3)

Й. Сірка

„Наша Віра"

Під назвою „Наша Віра" появилось перше число газети Української Автокефальної Православної Церкви, що потрапило на Захід з України. Замість передової на першій сторінці вміщено статтю від редакційної групи у складі Будника, Офреника та Ткачука. Стаття починається словами апостола Матея: „Просіть — і буде вам дано, шукайте — і знайдете, стукайте — і відчинять вам: бо кожен, хто просить — одержує, хто шукає — знаходить, а хто стукає — відчинять йому". Стаття закликає до відбудови Храму Божого, щоб через нього повернути собі національне обличчя; у ній мовиться: „Наш Храм руйнували усі зайди, що приходили панувати на нашу землю. Вони гнали нас на панщину, вони заганяли нас до своїх храмів, щоб учити послуху і самозречення. Не в ім'я Бога, а в ім'я їхніх ідолів, які нас учили: зречись матері, будь такий, як я, — і підеш за мною другим сортом. Переступи через матір і братів своїх..." „Вертаймось до своєї святині. Повертаймо собі свої святині. Повертаймо собі лице."

На першій сторінці вміщено і фото Митрополита Василя Липківського, що його знищили сталінські прислужники 1938 року.

Більшість вміщених матеріялів на восьми сторінках газети „Наша Віра" стосується Української Автокефальної Православної Церкви та християнської віри. Серед вміщених матеріялів, увагу читачів привернуть статті: „Іди за мною, „Православна Автокефальна Церква в Польщі", „УАПЦ в діяспорі".

На другій сторінці газети вміщено „Заклик" Комітету відродження Української Автокефальної Православної Церкви. Комітет пропонує чотири пункти читачам:

1) Створювати реґіональні Комітети по відновленню УАПЦ для подальшого злиття їх у Всеукраїнську Православну Церковну Раду;

2) У всіх парафіях зібрати парафіяльні збори, рішенням яких заявити свою відмову від послуху Московській ПЦ;

3) про непохитну вірність своїй рідній УАПЦ повідомляти у реґіональні Комітети;

4) на всіх богослужіннях поминати Вселенського Патріярха Дмитрія І.

Надзвичайно цікавим є інтерв'ю з народним депутатом СССР Володимиром Черняком п.з. „Слово депутата", в якому мова про реабілітацію та відновлення Української Автокефальної Православної Церкви. На запитання кореспондента доктор економічних наук виявляє свою поінформованість про долю УПАЦ, він каже: „Вона була знищена, розгромлена і зараз стоїть перед необхідністю реабілітації. У 20-их роках на ній позначились ті ж процеси, що відбувались у всій країні. Потрібно зараз відвести від неї все, що в ті роки їй було приписане, всі звинувачення. Це одна лінія... І друга — треба максимально сприяти відродженнюУАПЦ. Я — за самостійність, за незалежність. Вважаю, що основною ідеєю сучасності є ідея самостійності. В економіці ми зараз ведемо мову про що? — самостійність підприємств, самостійність території, реґіонів, самостійність республік, їхній суверенітет. Ведемо мову про те, щоб із Конституції було вилучено 6-ту статтю; бо одна керівна партія — сталінізм! Імперський центр у Москві придушує республіки, реґіони. В подібному стані перебуває і Церква".

Дуже цікава стаття невідомого автора „Роль Українського екзархату Руської Православної Церкви на Україні", в якій закинено Московському патріярхатові образливі назви України, що вживаються у виданнях патріярхії. Оминаючи слово Україна, український, вони вживають назви „Юго-Западная Русь", „Малороссия", „малороссийская семья" і т.п.

Перше число газети „Наша Віра", що видає Комітет Відродження УАПЦ, наповнене надзвичайно цікавими і оригінальними матеріялами.

Богдан Данко

ЧИ СССР РОЗПАДАЄТЬСЯ?

Як реаґуватиме Совєтський Союз і його уряд на домагання націй на конституцією затверджене право на власну мову, релігію, господарку, та національну свободу, аж до відлучення від Союзу?

Між цікавими заввагами інтелектуалів перебудови знаходимо нову концепцію Совєтського Союзу, конституційної федерації республік, із осідком у Москві, звідки виходить концепція політики цілого Союзу.

Британська імперія, під контролею уряду у Лондоні, на початку XX сторіччя поволі почала перетворюватися у союз (коммонвелт) народів під короною королів і їхнього уряду. На початку приналежність до коммонвелту народів мало деякі додатні вартості. Якщо будь-хто із народів коммонвелту був атакований сусідами чи ворогами, війська корони обороняли його. Так само було у випадку економічного, географічного, чи релігійного порізнення. Різні народи, згуртовані в тому союзі-коммонвелті, знали і могли розраховувати на оборону перед ворогом.

Як національна свідомість народів почала рости, а домагання самостійности і національної незалежности збільшуватися, англійський уряд, щоб затримати коммонвелт, поволі почав давати права окремим народам. Британська імперія стала Британським коммонвелтом і імперією, опісля Британським коммонвелтом націй, і вкінці коммонвелтом, із чисто вільним членством народів.

Як переглянемо історію англійської і російської імперій, то побачимо, що обидві росли всилу у майже той сам час і спосіб. Обидві імперії поширювались між XVI і XX століттями і мусіли поборювати спротив завойованих народів на самовизначення. Англія зуміла робити це тихо і у „білих рукавичках", даючи певні права і конституційні компроміси, в цілі втримання коммонвелту. Росія поводилася із завойованими народами багато гірше і більш жорстоко.

Як Англія зуміла перейти від імперії до коммонвелту і затримати всі народи в одному союзі, по нинішній день інтриґує совєтських інтелектуалів. Як могли мудрі потягнення англійців довести до того, що через компроміси, включно з автономією для народів, які домагалися національної свободи і незалежности (як Індія, Канада, Австралія і. т. д.) попровадити політику так, що вони залишилися вірними короні, М. Ґорбачова і Комуністична партія СССР ще сьогодні хотіли би це розгадати, щоб затримати їх імперію як суцільну одиницю і не допустити до цього, щоб СССР розлетівся на частини, так як це сталося з імперєю Габсбурґів.

Заки ентузіязм поділу СССР пошириться дальше треба згадати, що і Британський коммонвелт мав свої проблеми. Кожна нація мала групу людей-націоналістів, які домагалися прав на самовизначення і самостійність. Кожна пропозиція-домагання самоуправління зустрічала опір консерватистів підтримкою губернатора, війська і поліції. Не зважаючи на це коммонвелт залишився одиницею, чого дуже хотів би провід Совєтського Союзу. Очевидно, що всі хто домагається самостійности і незалежности підпадає критиці „невдячних" і „непатріотичних" меншостей Росії. Бо Москва, біла чи червона, завжди залишиться Москвою.

У Совєтському Союзі окремі республіки, члени цього Союзу, чимраз більше починають домагатися самоуправи і відділення від Союзу (Естонія, Латвія, Литва, Грузія і т. д.,) а журнал „Нюзвік" із 25-го вересня ц. р., пише що як відійде Україна, то розвалиться вся совєтська імперія. У цьому журналі — карта України, а зараз по правій стороні — статистика продукції України. Цікаво, що продукція збіжжя є аж на сьомому місці, а, звичайно, говориться, що Україна — це „шпихлір Европи". А що стоїть на першому місці? — Залізо. 46 відсотків продукції заліза в цілому СССР є на Україні. Дописка над картою каже: „Ядро совєтів, Україна, після Росії є найбільш важлива республіка".

У великій мірі Британська імперія, як і російська, завжди поборювали етнічні домагання самостійности, як попередньо згадано, при допомозі губернаторів, війська, поліції, а коли політична революція робилася нестримною і неможливою, як це сталося у Грузії й Азербайджані де релігійне порізнення стало причиною дискримінації і поборювання меншин, щоб запобігти расово-релігійній масакрі — М. Горбачов післав туди частини КҐБ й армії.

Імперія, як і Совєтський Союз ніколи не були і не будуть люблениміи завойованими народами тому, що вони завжди ставили добро імперії перед добром цього чи іншого народу. І власне це, на мою думку, стало причиною відносно скорого упадку Британської імперії. Домінії, як Канада чи Австралія, добилися цього, що навіть закордонна політика, включно з рішенням виповідати війну чи мирно полагодити справи, залежить від них.

І так повільно Британська імперія почала розпадатися. Чи станеться те саме із Совєтським Союзом? Чи імперія Сталіна розлетиться так як розпалася імперія Романових? Здається, що так. Перетворення уже почалося.

Якщо Великобританія мала б послужити прикладом, то трудноші що їх зустрічає М. Горбачов і його уряд — це початки. Щоб зберегти коммонвелт англійська політика мусіла бути дуже гнучкою і розумною. Щоб затримати нероздільність Совєтського Союзу — вимагатиме чуда.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Н. Осока

ЧУДЕСА ЗАМІСТЬ ХЛІБА

І.

Телевізійні станції ЗСА вже кілька разів коментували повідомлення совєтської телевізії про появу на території СССР незвичайних людиноподібних істот, які прибули на „літаючій тарілці".

Явище справді дуже цікаве. Невідомі літаючі об'єкти (НЛО) давно привернули увагу науковців плянети. Тарілковидні космічні кораблі неодноразово з'являлися над різними частинами земної кулі. У 1947 році американський пілот Кеннет Арнолд зустрівся в повітрі з НЛО і повідомив по радіо, що на нього летить „дивний предмет, який має форму перекинутого блюдця". З тих пір вчені світу зареєстрували понад 1500 випадків появи НЛО. Однак інформацію про них друкувати заборонялося. Особливо сувора заборона на подібну інформацію була в СССР, де кожного разу після появи НЛО в газетах публікували різні спростування, що то, мовляв, ніякі не космічні кораблі, а звичайна кульова блискавка. Писали також, що ніяких гуманоїдів ніхто бачити не міг, хіба що то були галюцинації психічно хворих людей. Очевидці змушені були замовкнути, щоб не потрапити до божевільні. Друкувалися й інші безглузді спростування, щоб люди, бува, не подумали, що то Божі посланці літають над землею та не повернулися до віри в Бога.

Тепер совєтська телевізія досить часто повідомляє про різні чудеса: телекінез; полтерґейст (передбачення; про хлопчика з Донбасу, в присутности якого все спалахує; про дівчинку з Білорусії, що вміє навіювати думки або підвішувати в повітрі важкі предмети; про розмовляючий дім у Курську; про лікування по телевізії, а тепер і про „іноплянетян" у Воронежі.

Пресове Агенство Совєтського Союзу ТАСС 9-го жовтня повідомило, що НЛО осів на території воронізького міського парку. Жителі Воронежу були свідками як над парком зависла величезна сіяюча куля чи диск. НЛО повільно приземлився і з нього вийшли два астронавти в супроводі невеликого робота. Астронавти мали зріст від 3-ох до 4-ох метрів і дуже маленькі голови з трьома очима. Походивши по парку навколо свого корабля, вони знову зникли у його „череві". В повідомленні ТАСС сказано, що очевидці відчували панічний страх, який не покидав їх протягом кількох днів. ТАСС повідомляє, що це не єдиний випадок, бо недавно вороніжці також спостерігали банановидний об'єкт, схожий на той, про який писалося в одному з американських журналів.

Директор Вороніжської геофізичної лябораторії Генріх Сіланов сказав кореспондентам, що науковці справді підтвердили наявність слідів космічного корабля.

У 1973 році на Заході створилася Спілка стародавньої астронавтики (SSA — Society of Ancient Astranauts). Науковці, що входять до цієї добровільної спілки, аналізують старовинні тексти й перекази, незвичайні знахідки і зображення, котрі можуть засвідчити, що на нашій плянеті в далекому минулому була високорозвинена цивілізація.

В югославському монастирі Дечани, у Косовій Метохії, недавно виявлені фрески XIV століття з зображенням людиноподібних істот чи ангелів, які літають на круглих космічних кораблях. У першому сидить астронавт і, тримаючись за важілець, оглядається назад. В наступному також астронавт тримається за кермо. Внизу зображено групу ангелів, розгублених і наляканих літаючими над їхніми головами об'єктами. В центрі композиції — розіп'ятий Христос. На іншій фресці Христос подає руку одному із землян, ніби запрошуючи його до себе в космічний корабль. Ця фреска називається „Воскресіння Христове". З таким зображенням існує також ікона XVI століття, яка зберігається в Московській духовній академії.

Члени ССА також вважають, що розгадати багато таємниць можливо допоможуть фантасти, які вже не раз висловлювали гіпотезу, що на Марсі існувало життя і зникло після того, як плянета втратила атмосферу. Цю гіпотезу підтвердили американські автоматичні станції „Вікінг", які в 1976 році зафіксували на поверхні Марса зображення, що нагадує людське обличчя. Після публікації цієї фотографії в 1980 році, вчені виявили на плівках з „Вікінга" декілька ще цікавіших зображень, але вже в інших районах Марса. Були там і зображення пірамід, таких же точних, як і в Єгипті. Хто їх залишив — земляни чи марсіяни? На це відповіді немає так само, як і на питання, хто літає на невідомих літаючих об'єктах.

Американський уряд 1947 року, довідавшись про НЛО, спершу вирішив, що то совєтські шпигунські апарати. Над СССР НЛО з'явилися також і в Москві знову ж таки вирішили, що то американські шпигунські апарати. Але згодом працівники Сі-Ай-Ей отримали незаперечні докази, що це кораблі неземної цивілізації. Щоправда, опублікували ці матеріяли тільки через сорок років, бо згідно з американським законом, через сорок років секретні документи можна розсекречувати. Це сталося навесні 1987 року і про це також писали совєтські газети.

Московський тижневик „Неделя" та інші совєтські газети повідомляли, що також 13-го лютого 1989 року близько 10-ої години вечора на Кавказі над містом Баксаном бачили НЛО. Лейтенант міліції А. Шоґенов, наприклад, розповів: „Я повертався додому з Боксану в Нальчик. Раптом помітив, що з неба падає якийсь апарат. Зупинив автомобіль і вийшов. Спочатку я подумав, що то літак, але придивившись, зауважив, що апарат був разів у десять більший за пасажирський авіолайнер. Гострий ніс, трохи обрублений хвіст, дуже короткі крила. Звідти, де були крила, з обох боків на землю сипалися іскри, завдяки їх підсвітці я й помітив короткі крила чи щось схоже на них З хвоста безперервно пучками вихоплювався вогонь. Але найбільше мене вразили ілюмінатори, величезні і яскраво освітлені. Нарахував їх десять, але людей не помітив. Все відбувалося в абсолютній тиші. Я боявся, що ось-ось вибухне, але апарат долетів до лісу, завис над ним і через кілька секунд зник. Світло погасло і він ніби розчинився в повітрі".

В баксанській районній газеті „Комуніст" з 18-го лютого ц. р. було опубліковано також свідчення інших очевидців, які змальовували дивний апарат, що випромінював яскраве світло і рухався то дуже швидко, то повільно, але зовсім беззвучно. Серед свідків є міліціянти, таксисти, лікарі швидкої допомоги і навіть фотокореспондент з Баксану. Різні люди бачили НЛО не зовсім однаково, але всі кажуть, що він був круглий і з прожекторами. Ніяких авіокатастроф у той час зареєстровано не було, а з Нальчика, Даґестану і Чечено-Інгушетії повідомили, що там також бачили незвичайний апарат.

Ассошіейтед Пресс зазначає, що ТАСС називає це „візитою представників позаземної цивілізації". 12-го жовтня ТАСС знову повідомило про те, що надійшли додаткові свідчення людей, які бачили НЛО і трьоких людиноподібних астронавтів гіґантського зросту.

Закінчення буде.

УІ З'їзд Крайової Ради Українських Організацій за Патріярхат

Під час XVI конґресу Українців Канади у Вінніпезі відбувся теж VI з'їзд Крайової Ради Українських Організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви в Канаді. В з'їзді взяли участь представники Ванкувера, Едмонтону, Саскатуну, Монтреалю, Торонто та Гамілтону. З'їздом проводили призидія, яку очолив д-р Михайло Марунчак з Вінніпеґу, а секретарював М. Бойчук зі Саскатуну.

Звіт за трирічну діяльність Крайової Ради подав в сконденсованій формі звітуючий голова о. митрат Р. Ганкевич. Він також подав звіт зі своєї поїздки до Риму з вересня цього року, як також розповів про участь як голови Крайової Ради в міжкрайових нарадах, а зокрема в з'їздах Українського Патріярхального Світового Об'єднання. Звітодавець підкреслив, що в праці відчувається брак тієї динаміки, яка існувала за часів Блаженнішого Патріярха Йосифа. Мимо цього в народі є постійне таготіння до патріярхального устрою УКЦеркви.

Вихід УКЦеркви з катакомбної праці в Україні мобілізує українське мирянство до праці та допомоги УКЦеркві. На цьому відтинку о. Ганкевич вніс деякі пропозиції, які були дискутовані над прийняттям конкретних ухвал. Виявляється конечна потреба, сказав звітуючий голова про потребу реорганізації членства, беручи до уваги, що досі в Крайовій Раді є членство фізичне та правне. Над усе є потреба систематичного відбування кожнорічних загальних зборів. Дискусія над звітом прийняла до уваги звіт та внески звітуючого голови. В дискусії брали слово: Спасик (Монтреаль), Ковальчук (Ванкувер), Чолій (Монтреаль) та інші.

Звіт за контрольну комісію подав д-р Мирослав Гладишевський (Калґари). Присутні делеґати прийняли звіти одноголосно з подякою всім членам Головної управи, які трудились впродовж звітового часу, при цьому з пошаною згадано двох членів управи, які відійшли до вічности, а саме мґра Григорія Якимечка з Едмонтону та інж. Я. Савку з Монтреалю. Оба згадані в свій час очолювали місцеві патріярхальні ради.

Після схвалення абсолюторії уступаючій управі, вирішено, щоб звітуюча управа керувала працею Крайової Ради впродовж наступного року і в цьому році відбути крайовий з'їзд, незалежний від інших суспільних імпрез. Також запевнено спорожнілі місця такими новими членами: М. Спасик з Монтреалю та М. Онуферко з Едмонтону.

Рівнож прийнято дві важливі постанови для місцевих партіярхальних громад. Кожна місцева клітина Крайової Ради зобов'язана до трьох місяців відбути загальні збори, якщо такі збори не були проведені впродовж останнього року, здати звіт до Головної Управи з праці та фінансів.

Громади Крайової Ради, які не звітують і не відбувають загальних зборів, уважати неіснуючими і цю децизію подати до загального відома.

В громадах, від яких немає звітування, уповажнюється Головну управу зарядити основну переорганізацію.

Винесено також апель до більшої координації праці на відтинку організацій, які займаються фінансовою допомогою УКЦеркві в Україні.

На з'їзд наспіла низка привітів від таких діячів патріярхального руху, як Леся Храплива-Щур, п-во Ломаґи з Торонто, мґра П. Копачівського, мґра Я. Климовського та інших. В загальному з'їзд не був чисельний, але дуже діловий і спрямований на динамічну працю в майбутньому.

З'їзд вирішив вислати привітальні телеграми Папі Іванові Павлові II, Блаженнішому Патріярхові Мирославові та Митрополитові Володимирові Стернюкові у Львові.

М. Мар

„Німці ...

(Закінчення зі стор. 1)

ли-хоронителі". Здається в Мюнхені не були приготовані також на те, що в першу чергу доведеться їм мати до діла з Іваном Драчем, головою НРУП, бо він рівночасно є головою Спілки Письменників України. Що він є духовим провідником, могли німці завважити як він промовляв на відкритті українською мовою. Можна було завважити добре, що він точно знає, що хоче сказати так, щоб урядові совєтські чинники із консуляту СССР не могли йому нічого закинути. Тепер багато змінилося в „країні Леніна", а що й казати в Україні. Хто в Західній Німеччині хоче нав'язувати дружбу з містами СССР, мусить це зрозуміти. В Мюнхені до того ще далеко", — закінчує Е. О.Мецке і ці слова дали також заголовок до його аналітичної статті.

МАСОВА ДЕМОНСТРАЦІЯ протесту проти жорстокості поліції по відношенню до населення негритянського походження відбулася у суботу, 21-го жовтня ц.р., в Чикаґо. Населення міста нараховує 3 міл. осіб, з яких 40 відсотків білого, 40 відсотків чорного та 20 — населення еспаномовного. Посадник міста, Ричард М. Дейлі, підтримав цю демонстрацію: „Люди мають право висловлювати свій протест в демонстрації — це є демократія. Нікому не буде вибачений расизм так як поліції ніхто не простить брутальність. Але не треба забувати, що переважна більшість поліції служить охороні мешканців Чикаґо незалежно від їх расової приналежности".

З приводу 25-ліття існування 83-го Відділу СУА в Ню Йорку

Здається, було це вчора, коли 16 молодих жінок вступили у ряди СУА, засновуючи 83-ий Відділ, щоб разом працювати у напрямі намічених цілей Союзу Українок Америки, а саме: збереження свідомости й ідентичности та культурних надбань українського народу і плекання традицій. Підтримування визвольних ідеалів і змагань українського народу та інформування про них американське громадянство було черговою метою союзянок до переведення в життя. Головна Управа СУА також спрямовує членок до освітньої та виховної праці, як і до моральної та матеріяльної допомоги українцям на терені ЗСА і поза їх межами. Екзекутива СУА особливо закликає членок до організованої участи в українському, американському і міжнародному жіночому русі.

Керуючись такими напрямними, ініціяторки, молоді жінки 83-го Відділу перш за все взяли собі за ціль впливати на розвиток дітей, а в тому на майбутність української спільноти.

Від самого початку свого існування 83-ий Відділ, у більшості власними силами, справляв традиційну ялинку при участи дітей членок та запрошених гостей. Імпреза ця складалася із трьох частин: інсценізації казки з релігійно-зимовою тематикою (часто пера членок Відділу) переплітаною хореографією, відтворювання традиційної святої вечері та коляди, а накінець забава для дітвори. Цю виховну працю Відділ продовжував понад двадцять років, в декількох останніх роках повторювано традиційну ялинку на просторі парохії св. Юра в Ню Йорку у співпраці зі школою св. Юра.

Шукаючи напрямку у виховній ділянці, влаштовувано виховні семінари для молодих батьків і в той же час відбувалися зайняття, гри та забави. І коли у 1971 році, з ініціятиви Окружної Управи в Ню Йорку, для їхніх дітей створилася світличка для малят — 83-ий Відділ перебрав опіку над нею і досьогодні цю працю продовжує. З самого початку учителькою була Євгенія Вацик (членка 1-го Від.), в останні два роки світличку провадить учителька Школи св. Юра, Лідія Андрусишин (членка 83-го Від.). На протязі 18 років світличка мала понад 300 малят-ґрадуантів.

Ще однією виховною ділянкою 83-го Від. було створення лялькового театру за ініціятивою та під керівництвом членки нашого Відділу, Олі Гаєцької. Цей театр при участі членок та їхніх дітей представляв казки з виховною та розваговою тематикою для дітей передшкілля не тільки в Ню Йорку, а також з виступами в Ню Джерзі як і перед американською публікою, у Даннел-бібліотеці та на Ґарден Стейт фестивалі.

Для своїх членів та загального громадянства Відділ влаштовував вечори з доповідями фахівців, письменників, релігійних представників, як теж членок Відділу з власними віршами, доповідями чи репортажами. Доповіді були на різні теми — головно з освітньої і виховної тематики. Варто відмітити літературну імпрезу, влаштовану спільно з Об'єднанням Українських письменників „Слово" в екзилі, метою якої було відзначення творчости письменників Ікера-Івана Керницького та Миколи Понеділка. Успішним та корисним був репортаж Петра Бокала і Роми Прийми-Богачевської про їхні зустрічі з українськими дітьми та молоддю у Бразилії. Прихід з цієї імпрези уфундував матеріяли для народних строїв танцюристам прарфії УКЦ у Прудентополі.

У 1971 році, як „добре діло" з нагоди п'ятиліття Відділу, повністю уфундовано та видано 3,000 примірників чепурної збірки віршів для малят поетки Діми з ілюстраціями маестра Едварда Козака п.з. „Кіт музика".

Завдяки невтомній та пильній праці господарської референтури через двадцять років під проводом Стефи Савчук, а під сучасну пору під проводом Лідії Закревської, було можна зібрати десятки тисяч долярів, улаштовуючи індивідуальні ярмарки, а тепер беручи участь у формі кіосків на фестивалі церкви св. Юра в Ню Йорку. Набуті фонди Відділ кожного року, жертвує через Централю СУА, на Пресовий Фонд, „Нашого Життя", суспільну опіку, Український Музей, на Фонд ім. Олени Лотоцької і на видатки зв'яззані з репрезентацією СУА.

Крім пожертв через Централю СУА, членки Відділу окремо ставали меценатами Укаїнського Музею, Катедри Українознавства при Гарварді, складали на фонд ім. Патріярха Йосифа, на Православний Музей у Бавнд Бруку. Спонзорують 12 стипендистів у Бразилії, посилають різні посилки в Україну, до Польщі і Бразилії; включаються в акції оборони політв'язнів, пишуть протестаційні письма до президента, сенаторів та конґресменів.

Цього року з нагоди 25-ліття Відділ взяв собі за ціль кампанію приєднання нових членів для Українського Музею в Ню Йорку, і так наша музейно-мистецька референтка приєднала 25 нових членів.

Голови Відділу від його заснування — Варка Бачинська, Марта Ярош, Марія Томоруґ, Марія Мороз, Надія Савчук, Марта Данилюк, Ірена Мокрівська, Анна Рак, Наталка Дума — гідно репрезентували Відділ на різних громадських імпрезах Ню Йорку. Три членки входять до Екзекутиви СУА, одна до Головної Управи СУА і одна до Контрольної комісії. Вісім членок є членами Окружної Управи СУА в Ню Йорку. Також чисельно беруть участь у переводженні конвенцій СУА, Союз Українок Америки є членом американської організації Національної Ради Жінок, до екзекутиви якої належить одна членка нашого Відділу.

В цей час 83-ій Відділ має 63 членки; належить до Об'єднаного Комітету Українських Організацій Великого Ню Йорку та є членом Української Американської Координаційної Ради. Згідно зі статутом СУА, Відділ у своїй діяльності керується засадами християнської етики, релігійного вирозуміння і політичної понадпартійності. Відділ кожного року уділяє стипендію найкращому студентові української мови у Академії св. Юра в Ню Йорку. Допомагає фінансово потребуючим юнакові або юначці взяти участь у літніх таборах Пласту і СУМ-у.

Ще треба згадати, що для власної розваги та щоб включити наших чоловіків, які також до певної міри працюють для Відділу, допомагаючи у технічному влаштуванню і декорації, Відділ кожного року влаштовує „Гарбузову вечірку" з веселою програмою, а цього року з нагоди 25-ліття свого існування справляє 28-го жовтня ювілейний бенкет. Перекуска, напитки, вечеря, буфет опівночі, фольклорна програма і забава під звуки оркестри „Амор", де керівником є Славко Косів, та при співі Ігоря Раковського членки та їхні запрошені гості відзначать спільно пройдених 25 років у рядах СУА.

Зірка Галів

Комп'ютор...

Закінчення зі стор. 2.

них" центрів. Він хутко зрозумів, що хтось користає з його комп'ютора, але не залишає адреси за якою можна вимагати платні за користування. Столл також зрозумів, що „хтось"з допомогою його комп'ютора пробував доступ до вираховальної сітки фірми „Мілнет", яка обслуговує кілька американських воєнних заводів, університетських ляборатрій і воєнні бази ЗСА в різних частинах світу. Про свої здогади Столл повідомив АБУ, але відповіді не отримав. Тоді він вирішив сам знайти непрошених відвідувачів свого комп'ютора. Столл переконався, що „хтось" особливо цікавиться воєнно-промисловими об'єктами, Тоді Столл звернувся до західньо-німецької розвідки. До того німецька розвідка вже сама напала на слід шпигунів і влаштувала свою комп'юторну програму з метою виявити шпигунів. Ця програма звалась SDINET стратегічно оборонна ініціятива. Програма викликала велике зацікавлення шпигунів, які хотіли з нею познайомитись. Це дало Столлові час на виявлення місця шпигунства помешкання якогось Маркуса Гесса в Гановері. В наслідок цього двох шпигунів арештовано. Один погодився свідчити прокуратурі за зменшення кари.

На жаль, комп'юторне шпигунство справа дуже проста. Вистачить мати свій особистий комп'ютор, який дозволює знайти зв'язок з сіткою телекомунікації. Далі потрібні контакти, щоб дістати шифр, або пароль необхідні для доступу до сітки банків. Захист від комп'юторного шпигунства можливий, але трудний і коштовний, а самим шпигунам в розхрістаній західній демократії часто нічого не загрожує.

Комп'юторам надають непомірно велике значення і важливість їх прийнято перебільшувати. Тому варто собі відповісти на питання які справжні можливості комп'ютора, бо на нас насувається комп'юторна епоха.

Тоді, — що може комп'ютор? Його праця досить обмежена, її ніяк не можна порівняти з працею мозку людини. Комп'ютор не може перекласти думку з одної мови на іншу, але може зробити неповноцінний переклад без нюансів мови. Комп'ютор не може розпізнати двовимірні образи. Кожен професійний математик у своїй праці шукає помилок. Але він знає, що, перевіряючи працю чисто логічним шляхом, не зможе знайти помилки.

Процес мислення людини не існує без асоціяцій, образів, відхилень, відходу вбік. Але майже неможливо для комп'ютора. І там, де рішаючу ролю мають ідеї, творення, образи, відкриття, там комп'ютор не має будуччини. При кожному відкритті, при кожному досліді треба приймати на увагу помилку. І дивною виглядає думка, що точний математик власне здібний робити помилки, хоч здавалось би навпаки. Тому намір замінити мислення людини комп'юторами — дуже небезпечний. Комп'ютор ніколи не стане поруч з мислячою людиною. Вже тепер комп'ютор обертається в ідола, якому приписують незвичайну важливість. Може статись найгірше — людина обернеться чи стане подібною до комп'ютора і перестане мислити. У неї зникне „рівнобіжне" мислення і воно стане більш простолінійним і навіть примітивним. Зникне асоціятивність на здібність алогічности.

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО
в суботу, 28-го жовтня 1989 р., о год. 1-ій по пол. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
буде відправлена

ПАНАХИДА
ЗА ДУШІ СПОЧИЛИХ:

бл. п. Галини Овсієнко
бл. п. Василя Овсієнко
бл. п. Любомира Овсієнко

Колишніх Приятелів Покійних проситься про численну участь.

Ю. і О. СОСЕНКО

У ПЕРШУ, СКОРБНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Незабутньої СЕСТРИ

св. п. мґр
РОМИ ГЛАДКОЇ

будуть відправлені

СВЯТІ ПОМИНАЛЬНІ ЛІТУРГІЇ
в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. — дня 25-го жовтня 1989 р. о год. 7:45 ранку;
в манастирі оо. Василіян у Ґлен Ков, Н. Й.;
в українській католицькій церкві в Люрді.

Про молитовну згадку просять:
ІРЕНА — сестра
ОРЕСТ, ЯРО і ВОЛОДИМИР з ріднею — брати

У П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і ніколи Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.
Александра Марчука

буде відправлена

ПАНАХИДА
в неділю, 29-го жовтня 1989 р.,
після Служби Божої
на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд, Бруку, Н. Дж.

Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.

Дружина АНТОНІНА з родиною

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що в середу, 18-го жовтня 1989 р. на 50-му році життя відійшов у Вічність після тяжкої недуги заосмотрений Найсвятішими Тайнами
наш Найдорожчий
МУЖ, СИН І БРАТ

бл. п.
Мирослав (Славко) Кравс

довголітній працівник Суспільної Опіки, учитель і виховник української пластової молоді, член Українського Народного Союзу — Відділ 39-ий.

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 20-го жовтня 1989 р. о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні John Timdall, 1921 W. Genesee St., **Сиракюзи, Н. Й.**

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 21-го жовтня 1989 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя, Сиракюзи, Н. Й., а Тлінні Останки будуть перевезені на Вічний Спочинок на цвинтар св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н. Й.

Залишені у глибокому смутку:
дружина — МАРТА зі САВЧАКІВ
батьки —
АНАСТАСІЯ І ВОЛОДИМИР
ОРИСЯ І МИХАЙЛО САВЧАКИ
брати —
ОРЕСТ з жінкою ОКСАНОЮ і дітьми ТАНЕЮ І АНІЗЕЮ
ЮРІЙ з жінкою НЕОНІЛЕЮ та дітьми РОМАНОМ І АДРІЯНОМ
тети, вуйки і кузини на Україні, в Америці, Канаді, Арґентині й Польщі

Замість квітів, проситься складати на Видавничий Фонд пластових новацьких журналів.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 22-го жовтня 1989 р. на 68-му році життя відійшов від нас у вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ, ВУЙКО

бл. п.
МИКОЛА БУРЯК

ПАНАХИДА буде відправлена у вівторок, 24-го жовтня 1989 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Union, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в середу, 25-го жовтня 1989 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а опісля Тлінні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишив в тяжкому горі:
дружину — МАРІЮ
братів — в Україні; МИХАЙЛА І ВАСИЛЯ
шваґра — ЙОСИФА з дружиною СОФІЄЮ і дітей АННУ І ПЕТРА

Замість квітів просимо складати на Стипендійний Фонд в Бразилії.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ДІТРОЙТ, Миш.

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в неділю, 29-го жовтня 1989 р., о год. 3-ій по пол. в залі Округи Союзу Українок Америки

27040 Ryan Road, Warren, Mich.

В нарадах зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, відділові урядовці та делеґати 31-ої Конвенції наступних Відділів:

20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504, 506

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд організаційної праці Округи у 1989 р.
3. Доповідь головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Схвалення пляну організаційної праці на останні місяці біжучого року
6. Внески, запити
7. Закриття нарад

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
Роман Татарський, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Роман Татарський, *голова*
Роман Лазарчук, *секретар* **Ярослав Базюк,** *касир*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу НЮ ГЕЙВЕН, Конн.

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в неділю, 12-го листопада 1989 року о год. 2-ій по пол. в залі Українсько-Американського Клюбу

32 Oak Street, New Britain, Conn.

В нарадах зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, відділові урядовці та делеґати 31-ої Конвенції наступних Відділів:

12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд організаційної праці Округи у 1989 р.
3. Доповідь головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Схвалення пляну організаційної праці на останні місяці біжучого року
6. Внески, запити
7. Закриття нарад

В нарадах візьме участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

д-р Михайло Снігурович, голова
Тарас Сливінський, секретар
Григорій Ґіна, касир
проф. Іван Телюк, почесний голова

ПОВІДОМЛЕННЯ ШАХОВОЇ ЛАНКИ УСЦАК

Повідомляємо усі Українські Спортові Осередки та поодиноких шахістів-українців, що цьогорічний турнір за першість УСЦАК в шахах відбудеться в днях 24-го, 25-го і 26-го листопада (довгий кінець тижня після Дня Подяки) 1989 року.

Місце турніру: Ню Брітен Коннектікат в залі при Українській Католицькій Церкві св. Йосафата, 303 Едді Ґловер Блвд.

Система гри: 5 рунд швайцарською системою: 40 тягів за перші 2 години, відтак 20 тягів за годину.

Час рунд: перша — о 12 год. в полудні в п'ятницю, 24-го листопада, друга — в п'ятницю, о год. 6-ій вечора. Відтак 2 рунди в суботу і одна в неділю.

Нагороди: 1-ша — 300 дол., 2-га — 200 дол. і 3-тя — 100 дол. Вписове: 25 дол. від учасника, 12.50 дол. від юньйорів.

Зголошення і по дальші інформації просимо звертатися до о.Маріяна Процика — господаря турніру: Rev. Marian Procyk, St. Josaphat Ukrainian Catholic Church, 303 Eddy Clover Blvd., New Britain, Conn. 06053, tel.: (203) 225-7340.

Д-р Орест Попович,
ланковий шахів УСЦАК

УСК НЮ ЙОРК — „АВСТРІЯ" С.К. — 0:0

В чергових першенських змаганнях III-ої дивізії Космополітальної Ліґи, що відбулися в неділю, 8-го жовтня ц.р., перша дружина УСК-у зустіла лідера, футбольний клюб „Австрію", з яким закінчила сухим ремісом — 0:0. Порівнюючи з минулонедільними змаганнями з „Марсією", з яким наші футболісти зазнали поразки — 0:1, цим разом УСК показав живу, гарну технічну гру в якій напад створив ряд критичних ситуацій під воротами австрійців, одначе наші чолові снайпери не зуміли здобути хоч би одного ґоля. Треба відмітити, що до цього у великій мірі причинилася оборона та воротар „Австрії", які кількакратно рятували безнадійні ситуації. Для справедливості можемо відмітити, що і австрійці діяли аґресивно, їх напад проводив швидкі атаки і теж був близький до відкриття контра ґолів, але, або нервово перестрілював, або їх акції енерґійно ліквідували в свою чергу оборонці і воротар УСК-у. II-га дружина УСК-у перемогла клюб „Белмонт" С.К., вислідом — 4:0.

С.К.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч.СІЧ" — ДЖ.А. „КІКЕРС" С.К. — 0:3

В III-ій рунді розгривок за першенство I-ої дивізії Ґарден Стейт Ліґи, що пройшла в неділю, 8-го жовтня, ц.р. „Ч. Січ" зустріла сильний німецький клюб з Трентону „Кікерс" з яким програла, вислідом — 0:3. В першій половині гості тримали ініціятиву, завдяки якій в 30-ій хвилині здобули ведення — 1:0. Після перерви „Січовики" в свою чергу перейняли ініціятиву, примушуючи німців боронитися хвилинами цілою дружиною. Напад „Ч. Січі" створив кілька добрих нагод до здобуття ґолів, одначе в ньому під сучасну пору немає солідних стрільців і тому на конті далі залишився єдиний ґоль, після відбутих 3-ох змагань.

Наприкінці зустрічі кмітливий напад гостей провів кілька швидких контратак з яких здобув два чергових ґолі і ними устійнив вислід змагань — 3:0. Не зважаючи на невдалий старт нашої дружини, що досі з відбутих 3-ох зустрічей здобула одну перемогу і зазнала дві поразки її відмолоджений склад обіцяє краще майбутнє. Солідна праця нового тренера Р. Саби і підсилення нападу, що наступить після закінчення сезону каледжів, значно зміцнять стан дружини. Склад дружини в цих змаганнях: Хамуляк, Т. Науменко, Борук, Дворський, В. Науменко, Брієнза, Наполі, Раш, Василак, Торій, Муніс, А. Журавель, Джонс, Сабрій. Провідники М. Хамуляк і Д. Ромійо.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Продовжується футбольний сезон у вищій лізі імперії в якій виступає п'ять клюбів з України. В черговій 24-ій рунді ігор Дніпропетровське „Дніпро" перемогло „Памір" Душамбе, вислідом — 2:0. (ґолі для „Дніпра" здобули Шахов і Кудрицький).

Київське „Динамо" подолало у себе вдома Мінське „Динамо" теж вислідом — 2:0 (ґолі для Києва здобули Михайличенко і Кузнецов).

Одеський „Чорноморець" ремісував з московським „Динамо" — 2:2 (ґолі для Одеси стрілили Щербаков і Кондратьєв).

Донецький „Шахтар" зазнав поразки з вірменським клюбом „Арарат" з Єревану — 1:2 (єдиного ґоля для Донецька здобув Ященко).

Харківський „Металіст" програв на виїзді у Волгоградi з місцевим клюбом „ „Ротор" — 2:3 (ґолі для Харкова здобули Баранов і Деркач).

КИЇВ І ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ В ІГРАХ ЗА ЧАШІ ЕВРОПИ

Київське „Динамо" відбуло вже обидві зустрічі в першій рунді розгривок за Чашу Футбольної Федерації Европи, в якій елімінував відомий мадярський клюб МТК-ВМ Будапешт, вислідами — 4:0 в Києві і 2:1 в Будапешті.

В другій рунді київські футболісти зустрінуть „Банік" Острава, Чехо-Словаччина, теж в двох змаганнях по одній на виїзді і у себе вдома.

Дніпропетровське „Дніпро" в двох змаганнях елімінувало Північно Ірляндський клюб „Лінфілд" з Белфасту на виїзді — 2:1 і у себе вдома — 1:0, за Чашу Европи дружин, що здобули чаші в своїх країнах.

В другій рунді розгривок „Дніпро" зустріне Австрійський клюб „Тіроль" Інсбрук. Виступи за Чаші Европи, єдина можливість українським клюбам виступати на міжнародній футбольній арені, але і тут російські політруки баламутять наївних в футбольному світі совєтчиною, яку на заході залюбки мішають з російщиною, у висліді чого нерідко українські клюби ідентифікують „російськими".

На жаль досі ще не відважилися спростовувати ці нісенітниці, ані футбольна Федерація України (яку обсіли росіяни), ані теж проводи футбольних клюбів, до яких чомусь ще не дійшла національна гордість в цю бурхливу добу перебудови в Совєтському Союзі.

ЮНІ ШАХІСТИ УКРАЇНИ ВІДБУЛИ ПОЇЗДКУ ДО В'ЄТНАМУ

На початку вересня ц.р., збірна шахістів-юнаків з України відбула поїздку до В'єтнаму, де зустрілася в змаганнях по два дні в п'яти провінціях з шахістами-юнаками В'єтнаму. Українські юнаки виграли усі зустрічі. В складі збірної виступали: О. Онищук (Севастополь), В.Ширай (Чернігів), О.Грицак (Львів), В. Боровиков (Дніпропетровське) і В. Тимченко (Харків). Провідником збірної був Л. Тимошенко, заступник голови Шахової Федерації України. На одній спільній знімці видно напис в російській мові: „Горячий привет Украинской шахматной делеґації".

(от)

СПРОСТУВАННЯ

В дописі „Перший український дім для старших громадян у Каліфорнії („Свобода" з 8-го вересня ц.р.) замість „взято позичку на будову в сумі 2 міл. дол. від Української Федеральної Кредитівки в Чикаґо", має бути „за старанням Централі Українських Кооператив Америки, зокрема інж. Ореста Клюта та Б. Ватраля, М. Коса, П. Олексюка і І. Печенюка, позичку в сумі 2 міл. дол. видано у формі консорціюм п'ять українських кредитових кооператив: Чикаґо, Рочестер, Ньюарк, „Самопоміч" Ню Йорк і Українська Православна Кооператива в Ню Йорку. Чикаґо є адміністратором і співучасником. — Будівельний Комітет.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АНІЗІЯ ШУМИЛО, член УНС Відд. 486-го ім. Симона Петлюри в Сан Франсіско, Кал. померла 14-го серпня 1989 року на 55-му році життя. Нар. 9-го січня 1934 року на Волині, Україна. Членом УНС стала 1965 року. Залишила у смутку мужа Володимира, три дочки Маріяну, Елену і Наталію, четверо внуків Ангелину, Роберта, Андрія, Едрі і трьох зятів. Похорон відбувся 17-го серпня 1989 року на цвинтарі Чепел оф де Чаймс в Гайвард, Кал.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Кіс, секр.

ВАСИЛЬ ПИЛИШЕНКО, член УНС Відд. 285-го ім. св. Юрія Переможця в Рочестері, Н.Й., помер 15-го липня 1989 року. Нар. 1891 року в Немирові коло Вінниці на Поділлі, Україна. Основником і членом Відділу УНС став 1950 та був першим головою цього товариства. Залишив у смутку сина Володимира з дружиною Ірмою, внучок Орисю з мужем Андрійом і Катю, та на Україні невістку Анну, внучку Людмилу з мужем Богданом, внука Василька з дружиною Світланою, та родину в Америці, Канаді й Україні. Похорон відбувся 20-го липня 1989 року на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Скібіцький, секр.

ЕМІЛІЯ СОЗАНСЬКИЙ, члеУНС Відд. 14-го Т-ва „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н.Дж. померла в вересні 1989 року на 70-му році життя. Нар. 31-го травня 1919 року в Югославії. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку мужа Йосифа. Похорон відбувся 11-го вересня 1989 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. П. Отрок, секр.

ОЛЬГА МЕККАЛАФ, член УНС Відд. 156-го ім. Тараса Шевченка в Бругейвен, Па. померла 5-го вересня 1989 року на 70-му році життя. Нар. 1919 року в Честері, Па. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку мужа Івана, синів: Івана мол., Михайла, Давида і Петра; сестер: Дороту і Віґгі; братів: Вілліяма, Михайла і Йосифа. Похорон відбувся 7-го вересня 1989 року на місцевому цвинтарі в Браденґдон, Фла.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Новак, секр.

ІВАН БАРИЧКО, член УНС Відд. 171-го ім. Лесі Українки в Джерзі Сити, Н.Дж., помер 14-го вересня 1989 року на 67-му році життя. Нар. 1922-го року в Джерзі Сити, Н. Дж. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку сестер: Роз, Гелен, Мий і Енн; братів Френка Ніка і Михайла; племінників і племінниць. Похорон відбувся 16-го вересня 1989 року на цвинтарі Св. Хреста в Норт Арлінгтоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Расн, секр.

ТЕОДОР КОМАР член УНС Відд. 5-го Б-ва св. Миколая в Асторії, Н.Й., помер 7-го серпня 1989 року на 86-му році життя. Нар. 1903 року. Членом УНС став 1950 року. Похорон відбувся 10-го серпня 1989 року на цвинтарі Св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Маріон Климишин, секр.

ВОЛОДИМИР МАЗУР, член УНС Відд. 53-го ім. св. Миколая в Пітсбурґу, Па., помер 11-го липня 1989 року на 55-му році життя. Нар. 2-го серпня 1933 року. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Бріджету. Похорон відбувся на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Пітсбурґу, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Дмитро Головатий, секр.

ЕММА ТУРКО, член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ" у Форд Ситі, Па., померла 12-го вересня 1989 року на 67-му році життя. Нар. 13-го червня 1922 року в Кадаґан, Па. Членом УНС стала 1972 року. Залишила у смутку мужа Михайла і двох синів. Похорон відбувся 15-го вересня 1989 року на цвинтарі Св. Марії у Фріпорт, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Турко, секр.

АННА МАЛЮК, член УНС Відд. 53-го в Пітсбурзі, Па., померла 15-го липня 1989 року на 67-му році життя. Нар. 12-го листопада 1920 року в Бурґейставн, Па. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку сестру Катерину Стронг, брата Івана Кісон і кузина Євгена Зварича. Похорон відбувся 20-го липня 1989 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Дмитро Головатий, секр.